

2023/2135

11.10.2023

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/2135

z dnia 9 października 2023 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi stabilność i przemiany polityczne w Sudanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 maja 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2005/411/WPZiB ⁽¹⁾, w którym połączono w jednym akcie prawnym środki nałożone na mocy wspólnego stanowiska Rady 2004/31/WPZiB ⁽²⁾ oraz środki, które miały zostać wdrożone zgodnie z rezolucją nr 1591 (2005) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 1591 (2005).
- (2) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/423/WPZiB ⁽³⁾ nakładającą środki ograniczające skierowane przeciwko Sudanowi i Sudanowi Południowemu.
- (3) W dniu 10 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/450/WPZiB ⁽⁴⁾, w której połączono w jednym akcie prawnym środki ograniczające nałożone decyzją 2011/423/WPZiB w zakresie, w jakim środki te odnosiły się do Sudanu.
- (4) W dniu 15 kwietnia 2023 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wydała oświadczenie, w którym wyraziła głębokie zaniepokojenie starciami zbrojnymi między sudańskimi siłami zbrojnymi a Siłami Szybkiego Wsparcia. Członkowie Rady Bezpieczeństwa zaapelowali do stron o natychmiastowe zaprzestanie działań wojennych i przywrócenie spokoju oraz wezwali wszystkie zaangażowane podmioty do wznowienia dialogu w celu rozwiązania obecnego kryzysu w Sudanie. Członkowie Rady Bezpieczeństwa podkreślili również znaczenie utrzymania dostępu pomocy humanitarnej.
- (5) W dniu 19 kwietnia 2023 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) wydał w imieniu Unii oświadczenie dotyczące najnowszych wydarzeń w Sudanie, w którym to oświadczeniu Unia i jej państwa członkowskie zdecydowanie potępiły walki między sudańskimi siłami zbrojnymi a Siłami Szybkiego Wsparcia. Zgodnie z tym oświadczeniem wybuch działań wojennych podważył wysiłki na rzecz przywrócenia przemian w kierunku utworzenia demokratycznego rządu cywilnego. Unia wezwała wszystkie podmioty do przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego i do natychmiastowego zaprzestania działań wojennych bez stawiania warunków wstępnych. Unia z zadowoleniem przyjęła i poparła skoordynowane zbiorowe regionalne i międzynarodowe wysiłki mediacyjne, w tym wysiłki Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Afrykańskiej, Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju i Ligi Państw Arabskich.
- (6) W dniu 2 czerwca 2023 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wydała oświadczenie, w którym podkreśliła potrzebę natychmiastowego zaprzestania przez strony działań wojennych, ułatwienia dostępu pomocy humanitarnej i ustanowienia trwałego porozumienia o zawieszeniu broni oraz wznowienia procesu prowadzącego do osiągnięcia trwałego, pluralistycznego i demokratycznego porozumienia politycznego w Sudanie.
- (7) W dniu 5 lipca 2023 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie dotyczące najnowszych wydarzeń w Sudanie, w którym to oświadczeniu Unia zdecydowanie potępiła trwające walki oraz niezmienny brak woli znalezienia przez strony pokojowego rozwiązania konfliktu. Unia wezwała wszystkie podmioty, by umożliwiły i ułatwiły dostarczanie pomocy humanitarnej oraz zapewniły wszystkim zainteresowanym stronom bezpieczny, terminowy i niezakłócony dostęp do celów operacji humanitarnych. Unia wyraziła ubolewanie z powodu ofiar śmiertelnych i rażących przypadków łamania prawa międzynarodowego, w tym praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego. Unia wyraziła w szczególności zaniepokojenie doniesieniami o masowych atakach na ludność

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2005/411/WPZiB z dnia 30 maja 2005 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Sudanowi i uchylające wspólne stanowisko 2004/31/WPZiB (Dz.U. L 139 z 2.6.2005, s. 25).

⁽²⁾ Wspólne stanowisko Rady 2004/31/WPZiB z dnia 9 stycznia 2004 r. dotyczące nałożenia na Sudan embarga na broń, amunicję i sprzęt wojskowy (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, s. 55).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2011/423/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Sudanowi i Sudanowi Południowemu i uchylająca wspólne stanowisko 2005/411/WPZiB (Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 20).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/450/WPZiB z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie oraz uchylająca decyzję 2011/423/WPZiB (Dz.U. L 203 z 11.7.2014, str. 106).

i obszary cywilne – w tym atakach z powodu pochodzenia etnicznego, szczególnie w Darfurze – i przerażającymi doniesieniami o powszechnej przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, ukierunkowanych zabójstwach, przymusowych wysiedleniach i regularnym wykorzystywaniu bojówek jako broni. Unia ponownie podkreśliła potrzebę pilnego zaprzestania działań wojennych bez stawiania warunków wstępnych. Unia stwierdziła, że należy niezwłocznie rozpocząć mediację na rzecz trwałego zawieszenia broni. Unia oświadczyła też, że będzie nadal współpracować z kluczowymi partnerami, w tym z sudańską ludnością cywilną i politykami, a także z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, aby zapewnić powrót do konstruktywnych rozmów na temat wiarygodnego pokojowego rozwiązania konfliktu, które będzie oparte na pluralistycznym dialogu. Unia stwierdziła też, że będzie nadal wspierać skoordynowane zbiorowe regionalne i międzynarodowe wysiłki mediacyjne pod przewodnictwem Unii Afrykańskiej i Międzynarodowej Organizacji ds. Rozwoju, aby pilnie przywrócić pokój i przyczynić się do stabilności i wznowienia procesu politycznego.

- (8) W oświadczeniu z dnia 5 lipca 2023 r. Unia wyraziła ponadto gotowość rozważenia wykorzystania wszelkich dostępnych jej środków, w tym środków ograniczających, aby przyczynić się do zakończenia konfliktu i wspierania pokoju.
- (9) Przypominając o tym, że środki ograniczające nie mają charakteru karnego, Unia jest nadal gotowa dostosowywać wykorzystywanie dostępnych jej instrumentów do wszelkich pozytywnych zmian sytuacji na miejscu.
- (10) Ze względu na powagę sytuacji należy przyjąć specjalne ramy środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi stabilność i przemiany polityczne w Sudanie.
- (11) Rada podkreśla, jak ważne jest, by nie dopuszczać do negatywnych skutków nakładania środków ograniczających dla ogółu ludności i dla już i tak niestabilnej gospodarki Sudanu.
- (12) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby uniemożliwić wjazd na ich terytorium lub przejazd przez nie:
  - a) osobom fizycznym odpowiedzialnym za działania lub polityki zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu w Sudanie, biorącym udział, bezpośrednio lub pośrednio, w takich działaniach lub politykach, wspierającym takie działania lub polityki lub czerpiącym korzyści z takich działań lub polityk;
  - b) osobom fizycznym utrudniającym lub podważającym wysiłki na rzecz wznowienia przemian politycznych w Sudanie;
  - c) osobom fizycznym utrudniającym dostarczanie pomocy humanitarnej w Sudanie, dostęp do niej lub jej dystrybucję, w tym poprzez ataki na pracowników sektora zdrowia i sektora humanitarnego oraz zajmowanie i niszczenie infrastruktury i mienia służących sektorowi zdrowia i sektorowi humanitarnemu; lub
  - d) osobom fizycznym planującym czyny w Sudanie stanowiące poważne pogwałcenie praw człowieka bądź naruszenie lub pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego, kierującym takimi czynami lub popełnianiem takich czynów, w tym zabójstw i okaleczeń, gwałtów i innych poważnych form przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, uprowadzeń i przymusowych przesiedleń;
  - e) osobom fizycznym powiązanym z osobami wskazanymi na podstawie pkt a)-d), zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku.
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu na swoje terytorium własnym obywatelom.
3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami na mocy prawa międzynarodowego, a mianowicie:
  - a) jako państwo przyjmujące międzynarodową organizację międzyrządową;
  - b) jako państwo przyjmujące międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod auspicjami tej organizacji;
  - c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
  - d) na mocy Traktatu pojednawczego z 1929 roku (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Ust. 3 stosuje się również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada musi być należycie informowana o wszystkich przypadkach udzielenia przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1, w przypadku gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych lub posiedzeniach, których promotorem lub gospodarzem jest Unia, lub posiedzeniach, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE – wówczas gdy prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym wsparcie dla stabilności i przemian politycznych w Sudanie.
7. Państwa członkowskie mogą też udzielić zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadku, gdy wjazd lub przejazd jest niezbędny do przeprowadzenia postępowania sądowego.
8. Państwo członkowskie zamierzające udzielić zwolnienia, o którym mowa w ust. 6 lub 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uważa się za udzielone, chyba że co najmniej jedno państwo członkowskie wnieśli sprzeciw na piśmie w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jedno państwo członkowskie wnieśli sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o udzieleniu proponowanego zwolnienia.
9. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6, 7 i 8 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom umieszczonym w wykazie znajdującym się w załączniku, zezwolenie to może dotyczyć jedynie celu, w którym zostało udzielone osobie objętej tym zezwoleniem.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do lub będące własnością, znajdujące się w posiadaniu lub pod kontrolą:
  - a) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów odpowiedzialnych za działania lub polityki zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu w Sudanie, biorących udział, bezpośrednio lub pośrednio, w takich działaniach lub politykach, wspierających takie działania lub polityki lub czerpiących korzyści z takich działań lub polityk;
  - b) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów utrudniających lub podważających wysiłki na rzecz wznowienia przemian politycznych;
  - c) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów utrudniających dostarczanie pomocy humanitarnej w Sudanie, dostęp do niej lub jej dystrybucję, w tym poprzez ataki na pracowników sektora zdrowia i sektora humanitarnego oraz zajmowanie i niszczenie infrastruktury i mienia służących sektorowi zdrowia i sektorowi humanitarnemu;
  - d) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów uczestniczących w planowaniu czynów w Sudanie stanowiących pogwałcenie praw człowieka bądź naruszenie lub pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego, w kierowaniu takimi czynami lub w popełnianiu takich czynów, w tym zabójstw i okaleczeń, gwałtów i innych poważnych form przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, uprowadzeń i przymusowych przesiedleń;
  - e) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów powiązanych z osobami wskazanymi na podstawie pkt a)-d), zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku.
2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – wymienionym w załączniku osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom, ani na ich rzecz, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:
  - a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób wymienionych w załączniku oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym do dokonania płatności za żywność, płatności z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, płatności za leki i leczenie, płatności podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
  - b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
  - c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;

- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
- e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku misji dyplomatycznej lub placówki konsularnej lub organizacji międzynarodowej korzystającej z immunitetów na mocy prawa międzynarodowego, w zakresie, w jakim te wpłaty lub wypłaty są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub placówki konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od udzielenia takiego zezwolenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w art. 1, wymieniono w wykazie w załączniku, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub później;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub taką decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub takiej decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie przynoszą korzyści osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w wykazie w załączniku; oraz
- d) uznanie tego orzeczenia lub tej decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od udzielenia takiego zezwolenia.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, wymienionym w wykazie w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy lub porozumienia zawartych przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie w załączniku lub z tytułu zobowiązania powstałego przed tą datą, pod warunkiem że państwo członkowskie ustaliło, że płatności nie otrzymuje – bezpośrednio – bezpośrednio – osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ o których mowa w ust. 1.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem objęcia tych rachunków środkami określonymi w ust. 1 i 2; lub
- c) płatności należnych na podstawie orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnych lub orzeczenia arbitrażowego wydanych w Unii lub wykonanych w danym państwie członkowskim;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności pozostają objęte środkami określonymi w ust. 1.

7. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do zapewniania, przetwarzania lub wypłacania środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych, ani do dostarczania towarów i świadczenia usług, niezbędnych do zapewnienia terminowego dostarczania pomocy humanitarnej lub do wspierania innych działań wspierających podstawowe potrzeby ludzkie, w przypadku gdy taka pomoc jest udzielana lub takie inne działania są prowadzone przez:

- a) Organizację Narodów Zjednoczonych, w tym jej programy, fundusze oraz inne podmioty i organy, a także jej wyspecjalizowane agencje i organizacje powiązane;
- b) organizacje międzynarodowe;
- c) organizacje humanitarne posiadające status obserwatora w Zgromadzeniu Ogólnym Narodów Zjednoczonych oraz członków tych organizacji humanitarnych;

- d) dwustronnie lub wielostronnie finansowane organizacje pozarządowe uczestniczące w organizowanych przez ONZ programach pomocy humanitarnej, programach pomocy na rzecz uchodźców, innych apelach ONZ lub klastrach pomocy humanitarnej koordynowanych przez Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA);
- e) organizacje i agencje, którym Unia wydała certyfikat partnerstwa humanitarnego lub które zostały certyfikowane lub uznane przez państwo członkowskie zgodnie z procedurami krajowymi;
- f) wyspecjalizowane agencje państw członkowskich; lub
- g) pracowników, beneficjentów, jednostki zależne lub partnerów wykonawczych podmiotów wymienionych w lit. a)–f), w czasie i w zakresie, w jakim działają w takim charakterze.

8. W przypadkach nieobjętych ust. 7 i na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że przekazanie takich środków finansowych lub zasobów gospodarczych jest niezbędne do zapewnienia terminowego dostarczania pomocy humanitarnej lub do wspierania innych działań wspierających podstawowe potrzeby ludzkie.

9. Jeżeli w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o udzielenie zezwolenia na podstawie ust. 8 brak jest ze strony właściwego organu decyzji odmownej, wniosku o udzielenie informacji lub zawiadomienia o dodatkowym terminie, zezwolenie uważa się za udzielone.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego artykułu w terminie czterech tygodni od jego udzielenia.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”), sporządza i zmienia wykaz w załączniku.
2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio – jeżeli adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi zgłoszenie uwag.
3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o których mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 4

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 i 2.
2. W załączniku podaje się w miarę możliwości informacje konieczne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować: imiona i nazwiska oraz pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i numer dowodu tożsamości, płeć, adres, jeżeli jest znany, oraz funkcję lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować: nazwy, miejsce i datę wpisu do rejestru, numer wpisu do rejestru oraz miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 5

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać dane osobowe w celu realizacji zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:
  - a) w przypadku Rady: w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;
  - b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: w celu przygotowywania zmian do załącznika.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel przetwarzają w stosownych przypadkach odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne wymienione w wykazie, wyroków skazujących takie osoby lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel zostają wyznaczeni jako „administrator” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ^(²) w celu zapewnienia, by zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z tym rozporządzeniem.

Artykuł 6

Zaspokojeniu nie podlegają żadne roszczenia w związku z umową lub transakcją, na których wykonanie mają wpływ, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, środki nałożone na podstawie niniejszej decyzji, w tym roszczenia o naprawienie szkody lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub zabezpieczeń finansowych, w dowolnej formie, jeżeli z takimi roszczeniami wystąpiły:

- a) wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w wykazie w załączniku;
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

Artykuł 7

Zakazuje się świadomego lub umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Aby zapewnić maksymalne oddziaływanie środków ustanowionych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do środków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 9

1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 10 października 2024 r.

Niniejsza decyzja podlega ciągłemu przeglądowi. W stosownych przypadkach stosowanie niniejszej decyzji przedłuża się lub jest ona zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.

2. Wyjątki, o których mowa w art. 2 ust. 7, 8 i 9, w odniesieniu do art. 2 ust. 1 i 2, poddawane są okresowemu przeglądowi, co najmniej raz na 12 miesięcy, lub na pilny wniosek złożony przez państwo członkowskie, Wysokiego Przedstawiciela lub Komisję w następstwie zasadniczej zmiany okoliczności.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

^(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 października 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
Y. DÍAZ PÉREZ

ZAŁĄCZNIK

[...]
